

REPORTER USEM

Ziarul Universității de Studii Europene din Moldova

nr. 6 Martie, 2014

„Mă bucur că am ajuns într-o țară unde valorile morale sunt la locul lor”

Cristian Tabără, jurnalist

La 5 martie, anul curent, profesorii și studenții Facultăților de Jurnalism, Drept și Economie au avut o întrunire cu realizatorii emisiunii «Fabrika», de la Publika TV, Rita Ursalovschi și Cristian Tabără. În cele ce urmează propunem un fragment din această discuție în care invitații le-au împărtășit studenților unele crâmpete din experiența lor profesională.

Rep. - Cât de dificil este să activezi în cadrul unei televiziuni de știri?

R. U. - Vreau să cred că toți, cei prezenți aici vizionați Publika TV și în fiecare seara de luni până vineri sunteți cu ochii pe «Fabrika». Publika este o televiziune de știri și ritmul de aici îmi permite ca în fiecare zi să fiu în mijlocul evenimentelor, să simt pulsul zilei, să cunosc oameni deosebiți de la care învăț foarte multe. Fiecare emisiune este diferită, reieșind și din doleanțele telespectatorului. Noi suntem deschiși la toate propunerile ce au drept scop îmbunătățirea calității emisiunii. Să nu uităm ca televiziunea, spre deosebire de celelalte instituții media, se face în echipă. Cât despre jurnalism, îmi place ceea ce fac! Am activat un timp în presă, apoi în radio, ca în cele din urmă să ajung și la TV. Această emisiune

- Fabrika pe care o prezint alături de Cristian Tabără eu consider că mă reprezintă. Alături de Cristian Tabără este foarte ușor a lucra, ai ce învăța căci este un om foarte interesant ce are în spate două decenii de experiență jurnalistică. C. T. - Rita a fost generoasă, a vorbit mult prea frumos despre

mine. Mie mi-a fost întotdeauna frică de femeile jurnaliste pentru că au mintea mult mai ageră, sunt mult mai curajoase și mult mai incisive. Tot ele mai posedă și un simț al războiului mult mai acut. Cu toate că bărbații ar trebuie să fie mai buni în arta războiului, realitatea ne demonstrează că fe-

meile, dacă luptă pentru o cauză nobilă sunt de neînvinși. A fost o șansă deosebită pentru mine de a activa în Republica Moldova la unicul post TV de știri. Eu vin din sistemul de presă românesc, care de la o vreme suferă din ce în ce mai multe abateri de la codul deontologic și cadrul legis-

lativ. În consecință m-am bucurat că am ajuns într-o țară unde valorile morale sunt încă la locul lor. Aceasta este o chestiune pe care o apreciez enorm... Constat foarte multă «curățenie» a demersurilor în presă, aceasta pentru mine este foarte important.

Continuare în pagina 4...

De la stânga la dreapta: Iurie Sedlețchi, Cristian Tabără, Rita Ursalovschi, Valeriu Cerba, Tatiana Țurcan, Vlad Madan

„Înainte să începi a posti să-ți pui întrebarea de ce faci aceasta”

Părintele Ion Ciobanu, slujește în biserica din satul Coșernița, raionul Criuleni. Încă de mic copil a simțit că ființa lui este predestinată în întregime bisericii, atunci când încurajat de părinții săi a început să cînte în corul bisericesc. Mai târziu și-a manifestat dragostea pentru Dumnezeu ocupînd funcția de dascăl, ca mai apoi să-și înțeleagă adevărata chemare – cea de a fi părinte spiritual.

- Care este cel mai important post din cele 4 posturi ale anului bisericesc?

- Aici este un principiu foarte important. Dumnezeu primește postul omului și ascultă rugăciunea lui cînd și omul caută să cunoască și să asculte cuvîntul lui Dumnezeu. Dacă nu ne pasă de cele scrise în Biblie, dacă suntem indiferenți de voia lui, ne putem trezi în situația celor din Israel, care țineau 4 posturi pe an și nici unul nu era plăcut și nici primit de Dumnezeu. Toate posturile sunt importante și nu putem stabili un grad al importanței lor, primordială starea omului în momentul în care postește nu numărul postului pe care îl ține.

- Care este diferența dintre postul alimentar și cel spiritual?

- Atunci cînd omul se abține de la mîncare pentru o perioadă fără să aibă o motiv spiritual sau fără să aibă o stare spirituală corespunzătoare, acesta este un post care cuprinde doar aspectul alimentar și îl omite pe cel spiritual. Biblia nu ne dă astfel de clasificări ale postului, dar sunt multe pasaje care ne arată că postul care se limitează doar la abținerea de la mîncare, fără o atitudine și o stare spirituală plăcută lui Dumnezeu, nu are nici un preț și nu-și atinge scopul.

- Ce puteți să ne spuneți despre abținerea de la relațiile sexuale în timpul postului?

- Este foarte clar că Dumnezeu dorește și așteaptă de la fiecare cuplu căsătorit să întrețină o relație sexuală sănătoasă, în care fiecare își înțelege și îndeplinește bine datoria de soț față de celălalt. Dumnezeu interzice abținerea forțată pe motiv de post, tot acolo unde spune soților să nu se lipsească unul pe altul de datoria conjugală „...decît doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul

și cu rugăciunea, apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească satana din pricina nestăpînirii voastre.” (1 Corinteni 7:5)

Prin aceasta Cuvîntul lui Dumnezeu spune clar că nu poate unul din soți să hotărască fără celălalt, doar de unul singur, ca să includă în postul lui și abținerea sexuală, aceasta trebuie să fie o hotărîre comună prin bună învoială și împreună vor stabili și durata postului lor.

- De ce creștinii nu postesc 40 de zile ca Issus Hristos?

- Nu există în Noul Testament o poruncă lăsată de Iisus potrivit căreia s-ar scrie că toți creștinii să respecte postul de 40 de zile ca cel ținut de Mîntuitorul în pustie cînd a fost ispitit de diavol așa cum scrie : “Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustie ca să fie ispitit de diavol, și a postit 40 de zile și 40 de nopți, la urmă a flămînzit.” (Matei 4:1-2)

- Cum poate să postească un om dacă are probleme de sănătate?

- Dacă aveți probleme de sănătate care vă împiedică să postiți, puteți să vă limitați de la ce nu vă va pricinui probleme de sănătate. Dumnezeu nu ne impune în Biblie pos-

tul și nici nu ne-a dat porunci sau prescripții cum să facem aceasta. Faptul că putem să postim este un privilegiu pe care îl avem ca să ne putem înainta în fața Lui și să ne fie auzită rugăciunea sus.

- Care este cel mai important lucru pe care trebuie să-l cunoască creștinii despre post?

- În predica de pe munte Isus a abordat cele mai importante aspecte ale relației noastre cu Dumnezeu. Este foarte important înainte să începi a posti să-ți pui întrebarea de ce faci aceasta. Ce vrei să reali-

Interviu cu Pr. Ion Ciobanu

zezi? Care este motivația ta? Motivația corectă cînd postești este ca să te arăți Tatălui din ceruri. Atunci cînd vrei să impresionezi oamenii sau să-ți pur și simplu o tradiție – aceasta este tot ce ai realizat prin postul tău, mai mult nimic. Adică te-au văzut oamenii, poate unii te-au apreciat sau pur și simplu ai respectat o tradiție, mai mult nimic. Trebuie să știe toată lumea că motivația corectă și un suflet curat îi este placut Domnului.

Ana Guțu, Studenta FJCP

Sursa foto: www.crestinortodox.ro

„Universitatea este obligată de a crea competențe practice viitorilor specialiști”

dr. Andrei Cheptine, Decan al Facultății de Economie și Informatică

Andrei Cheptine
Doctor în științe tehnice
Decan al Facultății de Economie și
Informatică
Diplomat în rang de ambasador al
Republicii Moldova

- Care este rolul universităților și specialităților de economie într-o societate democratică?

- La acest început de mileniu, rolul centrelor academice în lume este din ce în ce mai mare. În majoritatea țărilor, dezvoltarea economică se află într-o interdependență față de știință. Revoluția tehnico-științifică a generat necesitatea iminentă ca economia statelor să acorde o atenție sporită acelor sectoare care pot deveni rentabile într-o perioadă de timp, relativ scurtă. Pe lângă sferile economice, un aspect decisiv îl are și potențialul uman. Drept exemplu aș putea aduce țări precum: Taiwan, Coreea de Sud și Singapore care au redresat economia datorită în mare parte politicilor de tineret pe care le promovau. Miracolul s-a produs în urma alegerii corecte a strategiei în domeniul educațional. Toți studenții de la Facultățile de Economie elaborau tezele de licență în formă de business-plan, iar universitatea le asigura garanția că cele mai bune proiecte vor fi finanțate. Tinerii, observând anumite carențe ale sistemului, aveau posibilitatea în mod direct să contribuie la redresarea stării de lucruri. Societatea noastră, este obligată să implimenteze același sistem. Această redresare o putem începe de la organizarea unei serii de mese rotunde cu participarea întregului cadru didactic, precum și a studenților pentru a discuta cele mai strin-

gente probleme cu care se confruntă omenirea. Suntem obligați, ca în mod special în mediul academic să se identifice soluții viabile.

- În ce constă aspectul contemporan al predării?

- Astăzi, când există o serie de mijloace de informare mult mai eficiente, nu este cazul ca studenții să se limiteze doar la notițele făcute în timpul cursurilor. Aderarea la procesul de la Bologna prevede că studentul și profesorul sunt subiecți egali în procesul de predare-învățare. Tînărul care a decis să îmbrățișeze o anumită profesie, în sala de curs de la profesor primește anumite direcții pe care urmează să le aprofundeze de sine stătător. Obligația cadrelor didactice este de a ajuta studentul să se orienteze în acest noian de informații. Universitatea este obligată prin esență de a crea competențe practice viitorilor specialiști ce vor activa într-un anumit domeniu.

- Ce metode de predare utilizați?

- În cadrul facultății sunt utilizate pe larg mai multe metode de predare care reies din specificul cursului. Spre exemplu în cazul meu, în cadrul orelor încerc să dezvolt spiritul analitic al studenților. La disciplinele ținute de mine ei au de regulă misiunea de a elabora referate axate pe diferite segmente ale cursului. Chiar de la bun început încerc să le explic studenților care sunt obiectivele cursului și cum acesta îi va ajuta în domeniul practic. Deasemenea le explic că un bun specialist nu este acela care își cunoaște doar domeniul de activitate ci acel care face o legătură logică între evenimentele ce afectează sistemul.

- În ce măsură studenții facultății dumneavoastră sunt competitivi pe piața muncii?

- Potențialul cadrelor didactice din cadrul facultății este unul deosebit. Reieșind din acesta încercăm ca studenții să fie intruși în acele direcții ale economiei în care se atestă un vacuum de specialiști. Un tînăr devine competitiv pe piața muncii atunci când demonstrează ample abilități în domeniu și care se dovedește a fi mult mai rentabil pentru instituție decât foștii angajați. Absolvenții facultății sunt antrenați în

diferite sfere ale economiei, acest fapt este îmbucurător pentru noi deoarece au reușit să facă față competitivității acerbe de pe piața muncii.

- În ce constă specificul democrației în societățile de tranziție?

- Democrația noi trebuie să o deprindem. Fiecare cetățean indirect, participă la luarea deciziilor. Iar când la guvernare au venit acei care se gîndesc doar la propriile interese, țara este cea care în consecință suferă de pe urma acestei atitudini. Alegătorului trebuie să-i fie explicat pe înțelesul lui care sunt avantajele și dezavantajele economice ale aderării la Uniunea Europeană (UE) precum și la Comunitatea Statelor Independente (CSI). Ca rezultat el va deveni mult mai cointerestat ca obiectivele politicii externe să fie atinse într-o perioadă de timp cât mai scurtă. Este cunoscut faptul, că tinerii reprezintă viitorul acestei țări. Din acest considerent ei ar trebui să efectueze o cercetare de marketing ca să depisteze cerințele pieții și să înceapă a activa cinstit fără a accepta birocrăția și mituirea. În afară de ședinte de catedră despre care am menționat mai sus, am obținut acordul rectoratului de a invita experți internaționali care ne vor ajuta să îmbogățim cunoștințele în domeniu.

Universitatea de Studii Europene din Moldova a reușit să semneze mai multe proiecte cu agenți economici din străinătate. Unul dintre cele mai relevante este cu reprezentanții Israelului, axat pe lucru cu migrații. Trebuie să găsim alternativă la adunarea mijloacelor financiare în bugetul statului. O țară nu poate exista doar de pe remetențele trimise de către concetățenii noștri din străinătate. Potrivit unui studiu, fiecare al treilea concetățean plecat peste hotare intenționează să se stabilească acolo cu traiul. Peste aproximativ cincizeci de ani Republica Moldova riscă să aiba în jurul a două milioane de cetățeni. Economia unui stat poate fi revigorată doar avînd capital uman.

- Pe ce principii se bazează colaborările internaționale?

- Facultatea primește propuneri de colaborare din partea mai multor instituții, atât din țară cât și de peste

hotare. În negocierile de afaceri trebuie să demonstrezi competență și potențial de a face față tuturor provocărilor parvenite. În aceste colaborări este important să asiguri o transparență totală a mijloacelor financiare.

- Ca expert în economie, care ar fi acțiunile pe care ar trebui să le întreprindă statul pentru a redresa economia?

- În calitate de expert economic, vă pot spune că redresarea economiei naționale ține doar de noi. Finanțatorii externi alocă mijloace financiare pentru acele domenii pe care le consideră prioritare, însă lucrurile din interior se văd altfel. Țara noastră deține o bogăție incontestabilă – solul. Acesta, trebuie să fie valorificat la maxim. Nu în zadar în perioada sovietică cernoziomul nostru era urcat în tren și dus în străinătate. Concetățenii noștri cu părere de rău nu au dezvoltat simțul antreprenorial. Deja al optelea an colaborăm cu reprezentanții Israelului, care investesc în tehnologie de producție, angajînd personal autohton, realizează produsul (costurile sunt mai mici în comparație cu alte țări) și în cele din urmă asigură necesitatea pieții internaționale. Idei sunt des-

- barilul de petrol. Deoarece țara noastră nu deține resurse petroliere, este foarte sensibilă la toate operațiunile internaționale. Reieșind din faptul ca economia Republicii Moldova este una destul de șubredă aceste procese se fac inevitabil simțite. În sudul Republicii au fost găsite resurse care dacă ar fi valorificate rațional ar putea asigura pînă la 60% din necesitățile sectorului privat. Dacă revenim la valută, ceea ce ne scapă pe noi sunt rezervele BNM. Eu îl înțeleg pe domnul guvernator că este influențat atît de situația politică din țară cît și de peste hotare. Rusia de exemplu, dacă pune în afara legii migrații noștri este o adevărată catastrofă pentru economia națională. Totul depinde de factorul politic, trebuie să existe o atitudine precaută dar foarte justificată.

- Cum este văzută Republica Moldova pe plan Economico la nivel Internațional?

- În linii mari imaginea țării noastre pe plan internațional este destul de bună. Noi avem foarte multe lucruri comune cu elvețienii de aceea ar trebui să învățăm din experiența lor. Să îi lășăm pe transnistreni și găgăuzi să meargă acolo să vadă, că elvețienii au 4 limbi de stat dar au și o

Sursa foto: www.admitere.uaic.ro

multe, însă esențialul rămîne a fi dorința noastră de a ne manifesta ca parteneri serioși și stabili pe piața economică.

- Căror factori se datorează devvalorizarea valutei naționale?

- Ceea ce se întîmplă pe piața monetară internațională nu este nimic altceva decît jocul marilor puteri. De regulă drept indice întru stabilirea raportului economic rămîne a fi

dezvoltare extraordinară. Ei din totdeauna fac cele mai bune ciocolate și brînzeturi. Încă odată menționez că centrele universitare sunt necesare pentru că instituțiile de stat sunt politizate. Acolo unde în capul mesei se pune competența e bine, dar unde se guvernează cu gașca se primește rău.

Vlad Madan

Pâinea care satură mai bine e aceea pe care ai dăruit-o!

Aceasta am încercat și noi să facem într-o zi de weekend cu colegii de la universitate și chiar am reușit. Însă ași vrea să încep cu redarea primilor pași ai acțiunii de caritate.

Ideea dată o aveam de mult timp și doream să o realizez ca un proiect mai mare cu o televiziune, însă din anumite considerente nui s-a reușit realizarea cu succes.

Obiectivul de bază al acestei acțiuni a fost de a face un om al străzii fericit. În același timp de a veni cu un îndemn către toți

concetățenii pentru a contribui și ei din puștinul care îl au, cu bani, produse alimentare sau cu o hainuță. Aici găsim și răspunsul de ce am dorit să facem această acțiune în cadrul unui proiect realizat în colaborare cu o televiziune.

De ce anume acest gen de acțiune? Eu cred că majoritatea dintre noi au văzut că mulți din oamenii străzii sunt folosiți în acest tip de bussines de persoane terțe. O bună parte din ei își duc viața de azi pe mâine. Numai ei știu prin ce tratament trec.

Sursa Foto: www.adevarul.es

Deseori, banii adunați pe parcursul zilei le sunt confiscați, iar ei sunt bătuți și umiliți. În această ordine de idei am insistat asupra faptului de a organiza această acțiune într-o formă inedită Totuși pînă la urmă am reușit să mișcăm carul din loc. Împreună cu Olga Musteață am început să studiem ce trebuie să întreprindem la fiecare etapă a acțiunii. Pentru început am editat anunțurile la care ne-a ajutat Mircea Sula, student la Facultatea de Jurnalism și Comunicare Publică. Ulterior le-am distribuit prin universitate pentru a informa studenții și de a aduna resurse, precum și de a racola voluntari ce urmau să activeze în acest proiect. Campania de informare a durat aproximativ trei săptămîni. În pofida insistenței noastre nu am reușit să adunăm mijloacele planificate. Pe parcursul desfășurării proiectului mi s-au alăturat și alți colegi de universitate: Sandu Grosu, Rodica Macovei Dumitru Nacu, Nicoleta Ojog și Carolina Chirică, care au contribuit cu mijloace financiare. Toți am dedicat o zi pentru a face mai fericiți cituși de puștin pe oamenii străzii. Am procurat mai multe produse și am pornit prin locurile

unde știam că se găsesc mai des cei care cerșesc. I-am găsit la fel de triști și neajutorați. Prin oferirea unei tartine, unei placinte calde, a unui pahar cu suc și a unor hainuțe am încercat să aducem un zîmbet pe fața celor mai triști ca noi. În cadrul proiectului am fost implicate doar șapte persoane, care și-au adus contribuția și prin acest gest am încercat să demonstrăm că gestul contează. Ne-am propus ca asemenea acțiuni să le organizăm sistematic. În acest interval de timp să încercăm să găsim noi persoane dornice să se implice în acțiuni similare. O altă acțiune, ce face parte din cadrul acestui proiect este organizarea unui flashmob ce urmează să fie desfășurat în această primăvară.

Vasile Banari

Căsuța tehnică

Reporter USEM
Publicație lunară a
Universității de Studii
Europene din Moldova
Președinte Iurie Sedlețchi
Director Valentina Enache
Redactor-șef Vlad Madan
Machetator Mircea Sula
Tel de contact 069744285
E-Mail reporterusem@gmail.com
Chișinău str. Iablocikin 2/1
biroul 503 A
Tipografia «Prag 3»
Tiraj 500 exemplare

Tabletă

Mircea Sula, Student an III, FJCP

Uneori este cazul să ne gândim tot mai profund și insistent la faptul că suntem într-o perioadă când școala de orice rang trebuie să aibă cea mai mare prioritate, deoarece a venit timpul să înțelegem: că drumul spre adevăr, spre lumină nu poate fi trecut decât prin cunoaștere; destinul țării, climatul de cultură și civilizație se făurește în școală, iar talentele sunt cele mai mari comori ale unei națiuni.

Din Jurnalul unui student

O viață de om

Anii vin și se duc,
Vremea rece și vine,
Azi - prezent, ieri - trecut
Viitor va fi mâine.

Unde sînteți, voi, oameni dragi
De mult nu v-am văzut la față,
Atît de dor ne e de voi,
Unde e - cealaltă viață?...

Cu toate astea noi trăim
În lipsa alor voastre șoapte,
Trăim, căci știm - la zi ajunge
Pînă și cea mai lungă noapte.

Timpul nicicum nu stă pe loc,
Și după sloiuri lungi de gheață
Ne aduce speranță,
Dar...ne trece din viață!

Constantin Madan,
Student FJCP an III

În mine câteodată...

În mine câteodată apar fiori de teamă,
Că viața e prea scurtă, să-ți port de grijă -
mamă!

Aș vrea să am avere, să-ți cumpăr cu ea
ani,
Dar anii nu se cumpără cu-avere sau cu
bani.

Ți-aș lua o sută, o mie de-aș putea
Căci ești doar una, ești mama mea.

Noapți albe, zile negre
Se-ascund acum sub gene,

Iar roada-ți, sunt nepoții

Ce rar mai vin, cu toții.

Ne iartă, tu - mămica mea,

Căci nopți și zile grele sunt și-n viața
mea.

În mine câteodată, apar fiori de teamă,
Că viața e prea scurtă și sunt deja o
mamă.

Aș vrea să n-am dușmani,

Nadia Bacal
Studentă FJCP an III F/R

Per aspera ad astra

E adevărat că nici într-o perioadă de timp de la apariția sa învățămîntul nu s-a dezvoltat atît de virtuos, instruirea n-a avut o însemnătate atît de mare ca în zilele noastre. E tot atît de adevărat că școala superioară a fost și a rămas una dintre cele mai bogate surse de cultivare a personalității, de creare a elitei intelectuale. Și nu e mai puțin adevărat că nicicînd societatea n-a înaintat atîte cerințe față de sistemul de învățămînt ca în prezent.

Azi, ca niciodată, școala superioară are nevoie de căutări și experimente, de metode eficiente de interacțiune între profesori și studenți, pentru că îmbunătățirea permanentă a pregătirii specialiștilor cu studii superioare constituie o preocupare de primă însemnătate. Pornind de la această idee, putem afirma că USEM este o instituție care se străduie să pregătească specialiști calificați și scopul major al tuturor celor care lucrează și studiază aici este de a forma personalități, de a crea, împreună cu alte instituții de învățămînt superior, intelectualitate de mîine a întregii noastre națiuni.

Drumul pe care l-a parcurs universitatea noastră n-a fost neted sau lipsit de accidente, pentru că o instituție de învățămînt superior nu a existat și nu poate exista în afara unei societăți, dependența ei de situația socială și politică din țară fiind imperioasă. Se cuvine să vorbim mai detaliat despre profesorii din cadrul USEM, care au fost și sunt un etalon al omului de cultură și știință, o expresie sublimă a societății, un cadru firav sau dur în funcție de mutațiile ce au loc în societate. De numele profesorilor de la USEM, de viața și munca nobilă a fiecăruia este legată o biruință, un eșec, un ideal, anumite dezamăgiri sau bucurii etc...

Conform definiției sale istorice, Universitatea este o instituție spirituală, unde îndeletnicirea cu știința se îmbină cu instruirea tineretului, unde diverse științe găsesc un "modus vivendi" greu de realizat într-o formă teoretică pură, unde comunitatea de profesori și studenți, prin

însăși existența sa, devine o forță puternică, ce consolidează și mișcă societatea spre culmele progresului. Ideea de Universitate este ambiguă chiar de la origine. Semnificația ei inițială era alta: știința este știin-

și creativă, aptă de a se apăra. Universitatea clasică e concepută ca o instituție ce întrunește persoane care efectuează cercetări științifice și în același timp ca o instituție ce formează și educă specialiști în

Sursa foto: www.photos.casata.md

ță doar atunci cînd ea se conduce singură și este liberă. În acest sens, Universitatea și autonomia sunt sinonime. Totodată această autonomie este justificată dacă e rodnică

diferite ramuri ale economiei naționale; ea are menirea de a cultiva spiritul gîndirii libere științifice și, de a contribui la afirmarea acestui spirit în societate".

Au dat în căutare... Fericirea!?

suntem cu adevărat binecuvîntați, că avem mîini și picioare numai atunci cînd zărim pe cel care nu poate simți căldura pămîntului cu propriile tălpi sau nu poate rupe petalele unei ro-

Sursa foto: www.supradozadeganduri.wordpress.com

manițe în încercarea de a ghici dacă îl iubește viața sau nu? De ce nu zîmbim întotdeauna? Ne păstrăm zîmbetul pentru ocazii speciale? Avem un rezervor de zîmbet care se poate termina? Sau poate crezi că, dacă nu zîmbești cînd ești viu, vei fi mai zîmbitor în sicriu?

Nu te îndemn să-ți scrii durerile pe nisip și bucuriile pe stîncă, doar vreau să fii realist! Vreau să le scrii în inimă pe toate! Să nu ratezi fericirea printre supărările mici pe care ți lădăruie viața! Ești plin de nervi pentru că e cerul posomorît? bucură-te că nu ești orb și-i poți vedea culoarea. Te consideri trist pentru că ți-ai pierdut portmoneul? Gîndește-te la cei care și-au pierdut mama, copilul sau dragostea! Nu-ți da în căutare fericirea, închide-o în inima ta pe veci și nu o lăsa să-ți scape!

Ana Guțu,
Studentă FJCP anul I

Vrea ca Beyonce! Doar că - în stilul ei...

Mihaela Belous, Mikaella' studentă anul II, la Facultatea de Drept de la Universitatea de Studii Europene, e una dintre cei 24 de artiști care participă la preselecția națională a Eurovisionului din acest an și ne-a acordat ceva timp pentru a ne oferi cîteva detalii.

- „Mikaella” e de la numele tau real, nu ai stat să inventezi un nume de scenă?

- Mihaela Belous este numele meu: de fatpt, numele de scenă a provenit de la verișoara mea, deoarece este scrisă în documente astfel și mi s-a părut ceva foarte ușor și memorabil și peste hotare.

-Piesa cu care participi la Eurovision se numește „follow your dream” urmeazăți visul în traducere și tu asta și faci îți urmezi visul?

- Da, e un vis pe care îl aveam, demult și într-un final iată că se împlineste încet- încet. Să sperăm să fie cu succes.

- De cînd visezi la Eurovision?

La acest concurs visez de cînd prima dată l-am văzut la tv, de mic copil îmi plăcea să cînt, îmi doream

enorm de mult să ajung pe scenele cele mai mari.

- Care este idolul pe care îl ai drept exemplu?

-Idolul meu principal este Beyonce, ea este un exemplu perfect, pe care îmi doresc foarte mult să îl interpretez în stilul meu.

- Pe la ce vîrstă ți-ai dat seama că muzica face o parte din tine?

- În clasa a-7, cînd am început pentru prima dată să cînt și să simt muzica.

- În ce semifinala ești?

- Dacă este lista pe care am văzut-o eu, sunt în prima semifinală care v-a avea loc pe 11 martie și sunt cu nr 12.

- De ce ai fi în stare pentru a cîștiga Eurovisionul?

-În primul rînd, aș face show, aș pune accent pe voce și nu pe „fîțe”, aș demonstra că și Moldova are talente.

- Și cu facultatea cum faci ?

- Am scăpat de sesiuni, la noi fiind privat și ultimul examen se desfășoară pe 31 mai, ceia ce am mare noroc la Universitatea Studiilor Europene, acum cu

facultatea reușesc de toate, dimineața trebuie să mă întîlnesc cu stilistul meu vestimentar, Corina Koko, cumpărăm material ne schimbăm cu niște idei după care merg și la facultate. Am un program foarte încărcat și obositor, dar vreau sa-mi împlinesc visul, dar pentru aceasta am nevoie sa muncesc.

A. M. Studentă FJCP anul III F/R

„Grădina Secretă”
de Frances Hodgson Burnett

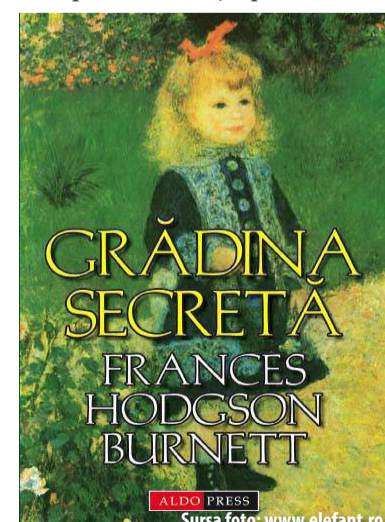
Frances Hodgson Burnett este o scriitoare americană de origine engleză. „Grădina secretă” este considerată cea mai bună lucrare a sa, o poveste plină de sensibilitate, în care lumea „ni se dezvăluie prin ochi de copil”.

La începutul secolului trecut, Mary Lenox își pierde părinții în India. Mica orfană ajunge în Anglia, la Misselthwaite Minor, în casa stranie și imensă a unchiului său. Singură și lipsită de prieteni, Mary explorează domeniul din jur, găsind cheia unei grădini părăsite de multă vreme, o grădină secretă. Alături de Dickon și de Colin, Mary o readuce la viață. Cei trei copii descoperă, în același timp, ce înseamnă prietenia, încrederea și dragostea față de tot ceea ce îi înconjoară.

Frances Hodgson Burnett ne demonstrează că și cei mai puternici

oameni au nevoie de prieteni, iar o prietenie adevărată care se bazează numai pe fapte, pe idei, pe sentimente care constituie „miezul de foc” al omeniei.

Totodată, autorul ne reamintește că secretul nu este ceva dezvăluit, ci ceva spus tainic, în șoaptă.

Sursa foto: www.elefant.ro

„Mă bucur că am ajuns într-o țară unde valorile morale sunt la locul lor”

Cristian Tabără, jurnalist

Continuare din pagina 1...

Rep. - În ce măsură a fost afectată imaginea dumneavoastră, în momentul în care ați trecut de la o televiziune la alta?

R. U. - Această trecere, de la o televiziune la alta, nu m-a afectat și în același timp consider că nici imaginea mea nu a avut de suferit. Eu, pur și simplu, am trecut dintr-o redacție în alta... La un moment dat în calitate de jurnalist am simțit dorința de a face acest lucru. Jurnal TV s-a transformat dintr-o televiziune de știri în una generalistă, de aceea am trecut la Publika. Din totdeauna îmi doream să activez în cadrul unei asemenea instituții... Îmi fac meseria în continuare...

C. T. - În activitatea mea am făcut mai multe schimbări. ...Am plecat de la PRO TV, am lucrat patru ani la TVR, apoi am trecut Prutul și acum sunt în altă țară. În această redacție m-am obișnuit destul de repede. În cariera mea am realizat subiecte începând cu cele culinare și terminând cu dezbaterile. Munca unui jurnalist trebuie să fie diversificată. Eu cred că rolul jurnalistului este de a spune celor de acasă lucruri de pe poziția unui semi-specialist. De exemplu, nu cred că dacă faci un talk-show despre economie trebuie să fii laureatul premiului Nobel în domeniul economiei. Iar momentul de cotitură, în care se află Republica Moldova, crează necesitatea de a contacta toți actorii sociali, politici și economici, punctul de vedere al cărora contează în acest moment.

Acestea se dovedesc a fi destul de utile în contextul în care Republica Moldova trebuie să-și decidă anul acesta vectorul politicii externe. Din acest considerent schimbările mi se par firești. Ceea ce fac la Publika este o adevărată provocare.

Rep. - Din ce considerent profesia de jurnalist devine din ce în ce mai feminizată?

C. T. - Pentru mine femeile au dezvoltat un simț mai acut al dreptății, bărbații deseori intervin violent, chiar acolo unde nu este cazul. Femeile mai au altui simț al caminului și capacitatea de a soluționa mai repede problemele. Cred că din acest considerent femeile jurnaliste obțin, prelucrează și transmit mult mai prompt informații de interes public.

Rep. - Care dintre studiile dumneavoastră v-au ajutat cel mai mult în activitatea de jurnalist?

C. T. - Studiile care le-am făcut m-au ajutat foarte mult. Spre exemplu, ingineria m-a creat o ordine în gândire, psihologia m-a ajutat, dar, în același timp, mi-a creat o serie de probleme ca în cocișină să mi se reproșeze și acum, uneori, un spirit prea diplomat, care nu e bun pentru dezbaterile jurnalistice, loc unde trebuie să fii mai incisiv. Pe de altă parte, experiența de la emisiunea «Parte de Carte» mă obliga să vorbesc foarte

mult, pe când la dezbateri trebuie să taci mai mult și să provoci invitatul. Plusul emisiunii despre care vă vorbeam anterior a fost enorm. Eram obligat să citesc patru cărți pe lună, ceea ce îmi permite

Studentii meditando asupra celor aflate

acum să fiu sigur în fața invitațiilor mei.

Rep. - Domnă Ursalovschi, care sunt calitățile pe care le posedă coprezentatorul acestei emisiuni și care, în același timp, acordă stabilitate în desfășurarea conform scenariului?

R. U. - Felul de a fi al lui Cristian Tabără îmi ajută foarte mult în realizarea emisiunii. E foarte bine că posedă un caracter mai temperat. El este acela care încearcă să echilibreze lucrurile atunci când ele deraiază. E foarte ușor a lucra cu el pentru că este o persoană erudită și de la care ai ce învăța.

Rep. - Care sunt criteriile după care selectați invitații la emisiunile dumneavoastră?

R. U. - Recunosc, există momente când nu avem pe cine invita pentru a discuta anumite probleme. Rolul jurnalistului este de a pune întrebări și de a scoate chintesența din analizile ce le fac invitații. Noi încercăm să abordăm probleme actuale doar că invitații noștri nu sunt întotdeauna dornici să vorbească. C. T. - Evident că nu toată lumea vede cu ochi buni liderii de opinie din diferite domenii. Anumite puncte de vedere ce le exprimă ei pot crea confuzii la nivel de percepere a realității. Marea problemă constă în faptul că există un număr restrâns de oameni la care putem apela. Permanent suntem în căutare de oameni care să accepte invitația la emisiune. Chiar avem nevoie de oameni de diferite vârste din domeniul de activitate, viziuni... Republica Moldova este o țară mică care totodată își crește și elitele. Țara are o zonă necontrolată de autorități. Din acest considerent nici noi în calitate de jurnaliști nu putem obține informații din stînga Nistrului; dacă încercăm să mergem acolo, nimeni nu ne asigură integritatea. Spre exemplu, în perioada plebiscitului din

Gagauzia ne-am străduit să identificăm potențiale surse ce ar putea să ne vorbească în afară de acelea ce reprezentau punctul oficial de vedere. Nu găseam persoane simple care să dorească să

Rita Ursalovschi și Cristian Tabără în timpul discuțiilor

apară la micile ecrane și care mai târziu să-și asume anumite consecințe.

Rep. - În ce constă jurnalismul dincolo de mediatizarea binelui și al răului?

C. T. - Din păcate formele pure în jurnalism nu s-au păstrat. În lumea asta nu există jurnalism total independent. Tot aici facem referință și la Heidegger care spunea că îți poți exercita libertatea între limite. Există limite obiective și subiective, există alegeri pe care le poți face din fericire și din nefericire. Te poți muta dintr-o redacție în alta unde crezi că aceea cauză a lor concide cu a ta.

Rep. - Cum se împacă televiziunea cu rugăciunea?

C. T. - Ca în orice altă meserie dacă alegi să fii un om credincios nu te poate împiedica nimeni să-ți faci meseria, chiar dacă deseori apar contradicții.

Rep. - Pentru ce vă folosește casca în timpul unei emisiuni de dezbateri?

C. T. - Prin intermediul căștii ni se dau indicații despre cât timp mai avem pînă la pauza publicitară...

R. U. - În cască ni se spun lucruri tehnice, precum ar fi necesitatea includerii unei beta sau unui sincron. În cască ni se mai spune cum mă încadrez în desfășurător.

Rep. - De ce vă limitați la mediatizarea subiectelor doar din capitală și împrejurimi?

R. U. - Încercăm să facem publice evenimente din diferite zone ale țării. Echipa postului nostru de televiziune a ajuns chiar la Kiev pe Euromaidan pentru a mediatiza evenimentele de acolo. În virtutea diferitor afirmații trebuie să coștientizăm ca mediatizarea din asemenea puncte fierbinți sunt foarte riscante. Avem corespondenți în teritoriu, chiar mai mulți decît televiziunea publică. În emisiunile noastre am adus coordonatori de proiecte, primari, oameni simpli, permanent încercăm să aducem oameni și lucruri noi. Fiecare jurnalist are obligațiile lui, nimănui nu i se dictează ce și cum să facă. Noi evitam violența în emisiuni. TV nu este un abator, noi nu putem să vă arătăm sînge pe pereți, noi nu putem să-i obligăm pe politicieni să spună ceea ce nu vor.

Rep. - În spatele fiecărei televiziuni stă un actor politic...

C. T. - Da, în mare parte este așa. Nu noi îi promovăm pe ei, pentru că aceasta ar fi similară faptului că dacă, Audi, Volkswagen și Mercedes participă la Formula 1, sunt sponsorii. Dumnea-

voastră credeți că dacă un politician achiziționează un post TV înseamnă că el face tot ceea ce vrea în cadrul lui? În cel mai rău caz el își promovează imaginea. Dar personajele inteligente nu fac asta, eventual ei încearcă să fie absente din ceea ce nu le convine. Cei fără inteligență spun să-i vorbească întruna. Și doar cei mai abili cer să nu fie vorbiți de rău la propriul post TV. Ar fi mai simplu cu banii care îi cheltuie ei pentru întreținerea TV să-și organizeze prin fiecare sat campanii de promovare care ar avea un efect mult mai mult mare ca o instituție media.

Rep. - Care este motivația realizării stand-upului la cîteva ore de la epuizarea evenimentului?

Ideea este că noi dorim ca reporterul să nu stea în spatele camerei. Atunci când se desfășoară un eveniment reporterul merge pentru a realiza subiectul. El este cea mai indicată persoană ca să ne relateze despre evoluția stării de lucruri. Noi încercăm să transmitem în direct la ora la care se desfășoară evenimentul. Seara deja elaborăm o sinteză informativă a zilei.

Rep. - Care a fost cea mai dificilă situație pe care a trebuit să o depășești în activitatea dumneavoastră?

R. U. - Au fost mai multe, dar ele nu au avut un impact decisiv asupra vieții mele. Chiar trecerea dintr-o redacție în alta este ceva ficut în activitatea unui jurnalist.

aviatic. Eu nu știam nici cu spatele că la București un coleg a fost trimis la ușa proaspetei văduve pentru a-i da cumplita veste. El a anunțat-o în direct despre accident. Reacția femeii v-o puteți lesne închipui. Pentru asemenea comportament jurnalistul a fost demis.

Un alt caz din cariera mea de jurnalist, ce mi s-a întipărit în memorie, a fost în timpul războiului din Bosnia și Herțegovina. Atunci nu făceam distincție între ceea ce înseamnă un dictator și un patriot. Militam pentru tot felul de lucruri pînă în momentul în care am văzut fața absurdă a războiului, pînă în momentul în care am văzut familiile întregi executate în curțile caselor și nu venea nimeni să-i îngroape. Pentru că nu aveai încredere în nimeni. Dacă te apropii de morți puteai să fii suspectat că ești adeptul uneia sau altei tabere. În momentul dat am înțeles ce înseamnă manipulare, paramilitari...

Tot atunci am văzut și cealaltă față a jurnalismului. Cu noi era un freelancer, un baiat din SUA. Avea cu el pretutindeni un rucsăcel. La un moment dat am văzut că se uită insistent la o familie măcelărită. Vede copilașul mort, se duce să studieze cu ochiul lui de fotograf profesionist și la un moment dat scoate un ursuleț, îl pune lângă copil și face o poză. În momentul dat m-am gândit înca o dată ce înseamnă meseria pe care o fac. Noi, ceilalți jurnaliști, am început a striga la el, că nu procedează corect. El

Rita Ursalovschi și Cristian Tabără în timpul discuțiilor

C. T. - Pentru mine unul din cele mai dificile evenimente a fost atunci când trebuia să transmit despre prăbușirea unui avion în care și-au pierdut viața toți cei ce erau la bord. Autoritățile au izolat zona, acces aveau doar cei de la TVR, într-un final am ajuns și eu acolo și am început să filmez. Erau imagini de groază - pompierii scoteau cadavrele... Seara după o zi de muncă în care ni se părea că am depus eforturi peste puterile noastre, am ajuns la hotel la sfîrșitul știrilor serii. Oamenii urmăreau știrile cu sufletul la gură cu atît mai mult, cu cît accidentul se întimplase în apropiere. Toți locuitorii orașului au zădit explozia produsă de accident. În momentul cînd m-au văzut cu legitimația de jurnalist la gît toți au început să strige la mine și să acuze întreaga breaslă că chinuim lumea. M-am enervat și le-am zis noi ne chinuim sa va aratam adevarul. De ce strigați așa la mine? S-a iscat o ceartă enormă! Nu înțelegeam în ce constă vina mea. Atunci cînd s-au mai temperat spiriturile un om a cerut să-i explic cum este posibil ca un reporter să anunțe în direct nevasta pilotului că soțul ei a decedat într-un accident

a răspuns: What? Its good money! Doar pe acea poză putea face aproximativ trei-patru mii de dolari. În rucsăcel lui, avea un întreg «arsenal» de genul dat. Tot el mai avea obiceiul de a călca cadavrele pe burtă ca să iasă ceva din ele pentru a face o poză buna. Era absolut aberant să vezi un asemenea comportament. Dar cu părere de rău ca și acest freelancer sunt încă foarte mulți ziaristi.

Rep. - Cum reușiți să vă încadrați în prevederile deontologice și în același timp dați dovadă de responsabilitate socială?

R. U. - Cu adevărat meseria de jurnalist este una deosebită. Agenda zilei este una încărcată. Această profesie este plină de obligații și reponsabilități. Uneori trebuie să lucrezi pînă la miezul nopții... Responsabilitatea se dezvoltă odată cu experiența acumulată. În echipa noastră e cea mai bună calitate. Eu, spre exemplu, știu foarte bine că trebuie să-mi fac bine jobul și nu-mi iert niciodată dacă ceva nu-mi reușește așa precum mi-am propus.

Selectare și redactare
„Redacția «Reporter USEM»”

O secvență din timpul întrunirii